

La burxa

La victòria esclatant i l'actuació ràpida i eficaç de l'Esquerra Republicana de Catalunya, desorientaren de bell antuvi els seus contraris, els antics monopolitzadors de la política catalana. Refets de la primera sorpresa, començaren a cercar els nostres punts febles i a parlar d'una riuada passional volent donar a entendre que el nostre triomf electoral fóra sense demà i que ells foren, en definitiva, els vencedors.

Vingueren les eleccions de diputats a les Corts Constituents i contra llurs prediccions, l'Esquerra assolí un triomf apoteòsic que li donà indiscutiblement la representació de la immensa majoria del poble català.

Bandejats pel sufragi del poble, els nostres contraris no es donaren pas per definitivament vençuts i, mestres en les arts de la vella política, destres en l'aplicació de les habilitats, les conxorxes i totes les tretes de la baixa política que tant bé enumerà i condemnà Maquiavel, en el seu llibre clàssic, emprengueren una actuació amagada, sornaguera, de xius-xius i d'insinuacions, que avui dona ja els seus fruits en les dificultats i sorpreses que l'Esquerra viu en l'actual moment polític.

Esquerra Republicana de Catalunya d'ànima democràtica, d'esperit noble i generós, associà al govern de la Generalitat als vençuts en els comicis i ajudà amb el seu predicament, el seu prestigi i els seus vots, altres elements antics de la política catalana.

Des de l'endemà de la lluita electoral, dins la Generalitat i prop del govern republicà i els cercles de Madrid, alguns d'aquests elements començaren a actuar de ferm, bastidors endins, per tal de desfer el prestigi del partit i dels homes que, fets els ulls i el pensament en l'alliberació del poble llur, els posaren les armes a la mà confiats en la noblesa dels amics i en el patriotisme dels germans.

Com en temps de Felip IV, ara hem trobat també l'home, comte o plebeu, que s'ha penjat a l'orella del President de la República, dels polítics més vistents i els probables governants del país i burxant-burxant, dia rera dia el seu xiu-xiu in-

lassable, ha anat passant un rosari d'insídies, malesvolences, suposicions, trabetes i difamacions, fins encalçar la creació d'una atmosfera densa de prejudicis contra els homes i la política d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Ens n'havem adonat no fa molt. Absorbits en la lluita pel triomf de l'Estatut, els parlamentaris de l'Esquerra no havem tingut potser prou cura en valoritzar les nostres qualitats, ni la nostra activitat, ni la nostra força política i popular i massa lleials, no havem vigilat com devíem les maniobres dels nostres aliats. Les incidències de la passada crisi ens ha aclarit moltes coses. Hem comprès que dins les altes esferes governamentals es creu que Esquerra Republicana de Catalunya és un partit únicament revolucionari sense possibilitats governamentals, que els seus homes són prestigis populars sense solvència tècnica ni política i que l'Esquerra Republicana de Catalunya perd avui tot el prestigi i tota la confiança que li ha demostrat el poble en dues eleccions consecutives.

Hi ha més, encara. La burxa ha arribat fins les orelles de l'il·lustre president de la Generalitat i destilà el verí les seves insinuacions malèvoles per tal d'encalçar una descohesió de les forces vitals d'Esquerra.

Aquesta darrera maniobra, però, ha revelat tot el joc repugnant i vil dels que no tenen ni el coratge ni la gosadia de lluitar amb tota noblesa i a plena llum del sol.

Esquerra Republicana de Catalunya té prou empena, prou força, prou capacitat i prou decisió per dur a terme la seva obra que no és solament l'aprovació de l'Estatut, sinó la seva implantació i l'estructuració de les lleis complementàries que han de donar caràcter definitiu a la Constitució del nostre poble. Totes les burxes, per hàbils i tenaces que siguin, no podran interrompre la nostra obra ni afeblir el nou triomf de la nostra Esquerra en les properes eleccions de diputats al parlament català.

La burxa és coneguda. No ha fet més que refer la seva actuació quan fou diputat per la Solidaritat Catalana i que reeixí en disgregar a-

El Pressupost Municipal

La magnífica intervenció de la nostra minoria

Es digna certament d'elogi l'actuació de la nostra minoria consistorial en matèria pressupostària municipal. Ha sabut defensar en tot moment, els punts capdals del nostre programa polític, en harmonia amb els interessos de la ciutat. Cal remarcar el torn contra la totalitat dels pressupostos que consumí el nostre amic senyor Borràs, assenyalant les directrius generals del que havia d'ésser el pressupost del primer Ajuntament de la República. Per cert que es precis recollir aquí el manifestat pel regidor regionalista senyor Caixers contra la discussió de la totalitat dels pressupostos, per inútil. El senyor Caixers que vol passar per home experimentat en matèria administrativa municipal, es col·locà, amb el per ell manifestat, a ben poca altura, puix la discussió de la totalitat d'un pressupost municipal, com d'altra Corporació pública, com del propi Estat, serveix i es imprescindible per assenyalar les orientacions generals, el programa polític-econòmic dels partits, i fer la crítica de conjunt del projecte posat a discussió i aprovació de la Corporació.

No és cert que aquell pensament de conjunt pugui exposar-se en la discussió de l'articulat. De vegades sí, en part, però no en conjunt, puix per això hi ha, com no pot ignorar el senyor Caixers, els vots

particulars contra la totalitat o contradictaments, i quan no hi ha això, mai no està de més la discussió de la totalitat, sobretot si hi ha qui vol discutir-la. Però és que al senyor Caixers li dona sempre per actuar de "Dómine" o de "magister dixit", o per allò de la decantada superioritat dels homes de la Lliga, els tècnics de totes les tècniques, els experts sortits de la incubadora coneguda per Unió Catalana, que crea homes de govern com les incubadores els pollets. Els nostres amics, molt més modestos que tot això, feren a l'Ajuntament, en la discussió dels pressupostos, el pa per que els corresponia com a reusens i homes de partit, mantenint els principis laicistes de la República, oposant-se a l'augment dels arbitris que graven la vida del poble, defensant les institucions de cultura popular, l'augment dels jornals misèrrims dels obrers de la brigada, etc., etc.

El nostre partit ha d'estar satisfet de l'actuació dels nostres representants en el Municipi, i fent-nos nosaltres intèrpretes d'aquesta satisfacció adrecem als nostres amics regidors la més coral enhorabona, tant per la tasca acomplerta com per l'estímul, que sabem no necessiten, per a l'esdevenidor, per Reus i pel nostre partit d'Esquerra Republicana de Catalunya.

quella força que tant de bé podia fer a Catalunya. Avui serà vençudor política, bandejarà per semda i el poble català, amb la seva pre totes les burxes que vulguin oposar-se a la consecució de les seves llibertats individuals i col·lectives.

Tenim en cartera el comentari d'una altra maniobra de la burxa de la que la dimissió del governador de Barcelona no és més que un episodi i que donarem als amics de FOMENT si creiem necessària la seva divulgació.

J. RIERA PUNTÍ

Barcelona, 24-12-1931.

"Les Circumstàncies" i els seus lectors

L'òrgan d'Acció Catalana i portantveu de la majoria consistorial, ha afanat als seus lectors una informació tan interessant com és la de les sessions darreres, en què van discutir-se els pressupostos municipals.

No som nosaltres qui ha de sortir a la defensa dels defraudats lectors del col·lega, però seria interessant de saber els motius pels quals el nostre, de cada dia més, volguéssim confrare, els ha deixat sense l'esmentada informació.